

[Stensballe.]

Skruen uden Ende skulde sættes i Gang igen. Det kan jo da Rigsdagen selv have Haand i Hanke med og *har* den Haand i Hanke med; lige saa vel som Rigsdagen gaar med til at gennemføre dette Lovforslag, har den ogsaa Mulighed for at overvaage, at det ikke faar den Virkning, at Skruen uden Ende sættes i Gang.

Spørgsmaalet om Fritagelse for Medlemskontingent til Fagforeningerne kan vi jo ikke have nogen Indflydelse paa, men jeg vil dog tro, at naar dette Tillæg nu bliver gennemført, maa Fagforeningerne, hvis der ikke sker ganske overordentlig store Prisstigninger, ogsaa træde hjælpende til over for deres Medlemmer ved at fritage dem for Medlemskontingent for det Aar, som vi nu er inde i; og det er netop dette Aar, det drejer sig om, det er om dette Aar, vi ved, at der ikke kan komme Arbejds konflikter, saa jeg kan ikke se andet, end at lige saa vel som Arbejdsgiverforeningen har kunnet fritage sine Medlemmer, kan ogsaa Fagforeningerne gøre det, og derigennem kan de jo give deres Medlemmer en væsentlig Støtte.

Hvad angaar Bestemmelsen om, at Arbejdsgiverne for de Lønninger, der er over 80 Kr. om Ugen, skal indbetale Tillægget til Arbejdsfordelingsfonden, kan jeg sige, at det havde maaske været tydeligere, hvis Lovforslaget havde været formuleret noget anderledes. Der kunde lige saa godt have staaet deri, at alle skulde betale til deres Arbejdere, og derefter skulde de Arbejdere, som har over 80 Kr., selv have indbetalt Tillægget til Arbejdsfordelingsfonden. Om det havde været bedre, ved jeg ikke. Jeg forstaar det saadan, at den højtærede Minister har forelagt Forslaget i denne Form af praktiske Grunde, for at faa saa lidt Vanskeligheder med Optrængen som muligt, og i Praksis bliver det jo faktisk det samme, for det vilde alligevel nok, selv om Arbejderne selv skulde have indbetalt Beløbet, være blevet Arbejdsgiverne, som skulde have opkrævet det, for at man kunde have faaet det bragt i Orden ret hurtigt.

Jeg skal paa ny anbefale Forslaget.

Halfdan Hendriksen: Den højtærede Arbejdsminister mente ikke, der var Grund til min Frygt for, at Skruen uden Ende nu atter vilde blive sat i Gang, og det ærede Medlem Hr. Stensballe var — hvilket jeg gerne vil fastslaa — enig med den højtærede Arbejdsminister i denne Udtalelse. Jeg haaber inderligt, at den højtærede Arbejdsminister og det ærede Medlem Hr. Stensballe

har Ret, men jeg frygter, at de Herrer har Uret. Det kan jo være meget godt at sige, som det ærede Medlem Hr. Stensballe siger, at Regering og Rigsdag har Haand i Hanke med dette Spørgsmaal, men det passer jo blot ikke med Forholdene, saaledes som de i Virkeligheden former sig. Regering og Rigsdag har ikke Ansvar for eller nogen som helst Andel i den Dyrtdid, der er indtraadt, og som er Skyld i, at det Forslag, der er til Behandling i Øjeblikket, ligger paa dette høje Tings Bord.

Den højtærede Arbejdsminister fremsatte yderligere en Udtalelse om, at dette Forslag ingenlunde maatte opfattes som et Forsøg paa at forhøje Lønningerne, men kun som en Retfærdighedshandling. Ja, men begge Dele er dog rigtigt; det er jo en Forhøjelse af Lønningerne — det kan dog ikke bestrides —, og at det samtidig er en Retfærdighedshandling, har jeg ikke bestridt, og vil heller ikke bestride. Men en Retfærdighedshandling kan udmærket medføre netop det, jeg frygter, at Skruen uden Ende sættes i Gang.

Den højtærede Minister var ikke i Stand til, sagde han, at give nærmere Oplysninger om Regeringens Planer med Hensyn til det Omraade, vi her bevæger os paa, men fremhævede, at den høje Regering beskæftigede sig med Spørgsmaalet, hvad man ogsaa fra alle Sider maatte gaa ud fra at den gjorde. Maa jeg blot til den højtærede Minister sige, at det begynder at haste, og at det virkelig er nødvendigt, at vi snart faar Klarhed over, hvorledes den høje Regering ser paa disse Spørgsmaal, navnlig dem, der sorterer under den højtærede Arbejdsminister, og hvilke Planer man nærer for Fremtiden.

Jeg er ikke enig med den højtærede Arbejdsminister i de Betragtninger, Ministeren har gjort gældende med Hensyn til 80 Kr.s Grænsen. Den højtærede Minister sagde, at man jo i Folketinget havde bøjet sig for Argumenterne, og at man dør havde stemt for Forslaget. Det er ganske rigtigt, men de Indvendinger, jeg her har gjort gældende, er jeg overbevist om at den højtærede Arbejdsminister har mødt i Folketingets Udvalg, om ikke fra anden saa fra konservativ Side. Ogsaa vi bøjer os jo her i det høje Landsting og stemmer for Forslaget; det er den konservative Gruppens Hensigt at stemme for Forslaget, men derfor maa vi alligevel have Lov til at fremsætte visse kritiske Bemærkninger og ogsaa have Lov til at sige, at Forslaget efter vor Anskuelse havde taget sig væsentligt bedre ud, hvis det havde været formet paa den